

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.*
Ipolyság, 1896. június 9. *

Zsidóságunk s az ezredév.

(Az ipolysági hitközségnek ajánlva.)

Ismét csak a mélységesen szép, a világtörténelemben páratlanul álló nemzeti ünnep világít előnkbe, melytől a lelke felujong, s a szíve dobban meg minden magyarnak.

Azután elénkbe terpeszkedik a nagy probléma: hogy vajjon, a hogy az első honfoglalást a magyar karddal csinálta meg, és hogy ereje volt az első ezredévben karddal megvédeni és föntartani a hazát — lesz-e elég ereje a második évezredben, ennek a fegyverével, a szellem és erkölcs fegyverével a magyar kulturának, a magyar nyelvnek és szellemnek biztosítania a nemzetföntartó uralmat?

Mert kis nép vagyunk, fajrokonok, testvérek nélkül. Elhagyatottságunkban senkink sincs, mint magunk, ellenségeink nemzetiségek szerint akarnak szétördelni bennünket, és vakondok munkát végeznek állami egységünk ellen, és ádáz nyelvüket öltögetik a magyar géniuszra.

Zsidóságunkban is még az ő különválása, vagy sok tekintetben a társadalom bojkottja tartja fön azt a tudatot, hogy ő voltaképpen külön fajta,

vagy mondjuk külön népközösség ebben a hazában. Legalább erre vall a gettó-intézmény, és az, hogy *nyelvében, nevében nincs még kellőképpen magyarrá átfomálódva.*

Pedig a magyar nemzet nemessége és lovagiassága csakugyan nem frázis. Széltiben Európában, s a kiröpülő fészében, a messzi keleten is, kétezer esztendő óta a zsidó az az üldözött vad, melynek odva nincsen. Ezer esztendő óta ugyszólván mindig Magyarország volt az a boldogság szigete, a hol békében élt. A ki fejedelem ellenük fordult, mindig idegen volt; német, olasz, orosz; soha a zsidót a magyar nem bántotta, nemes testvéri érzésből, de ezzel egyben józan politikai érzékből. Nagy dolog ez a muszka zsidóüldözés, a román zsidótörvények idejében, meg mikor éppen a szomszéd Ausztriában a kormány égisze alatt bömböl a hep-hep.

Nálunk a nemzeti ujjábredések a zsidóknak is hajnalai voltak, s a Kosuth és Deák épületeiben egy-egy első kőnek ott volt egy-egy zsidóemancipáció. Most is, a mikor a magyarság egy új évezredet kezd, a kebelébe minden föntartás nélkül fogadta be a zsidóságot, megadva neki a konnubiumot, s iedöntve a felekezeti válaszfalat.

Ezért a zsidóság is szívére teheti kezét. Hiszen a világerő sem kívánjuk

ne, ha nem érezném jótékony hatását idegeimre.

De azért szorgalmasan kísételek mindennap kis poharammal a Sprudelhez, hogy a forrásvizből igyam, s rá másfél órát gyalogoljak. Ó, most én szigoruan az orvosi rendelet szerint cselekszem, s a világerő sem szegném meg azt, a mi törvény. Látom, hogy a többieknek is jót tesz a puritán élet, s minek tagadjam, az én nervóztásom is csökkent. Odahaza, mint tudod, mindig elájultam, ha valami szenzációsabb szerelmi drámáról irt az újság, itt a multkor szemem láttára huzta ki a pincér fogával a parafadugót, s még csak nem is reszkettem.

Tán a levegőben, tán a karlsbadi vízben, tán a diétában van meg az a csodálatos orvosság, mely idegeimet gyógyítja, de bizonyos, hogy *házi orvosunk kitűnően választotta meg a fürdőt*, a honnan remélem, frís egészséggel térhetek vissza karjaidba.

Csak egyszer engedné meg a fürdőorvos, hogy uborkasalátát egyek a kacsapecsenyéhez! A sültet el is engedném a rossz embernek. Különben sem értem, hogy mi köze az idegbetegségnek az uborkasalátához, a mikor nekem abszoluto semmiféle gyomorkatarusom nincs?

azt, hogy vesse félre a maga liturgiáját, és vegye le a kalapját, ha a külön zsidó istenhez imádkozik; nem értjük azt, hogy hasonlóvá legyen a legnagyobb zsidó költő, Heine legkitűnőbb alakjához a kitért Gumpellinó bankárhoz, aki vagyonát adná érte, csak eltagadhassa, hogy valaha zsidó volt; vagy kövesse a szegény Hirsch Hiacintust, a ki ugyan megmaradt zsidónak, de úgy véli, hogy a zsidó vallás nem is vallás, hanem szerencsétlenség.

De az mégis hazafias sugallata legyen, hogy kulturában, nyelvben, iparban, kereskedelemben megmagyarosodjék; jelesül hazafias kötelességének tartsa azt, hogy, *ha legfőtlőbb külső viselkedésében: nevében idegen, magyarosítsa meg nevét*, s nevében is olvadjon bele a magyar nemzet közösségébe.

De miért is ragaszkodik zsidóságunk makacsan idegen hangzásu nevéhez? Hiszen nem is a maga jószántából, nem a saját józólése szerint választotta azt. Tudvalevő dolog, hogy II. József császár alatt, német beamterek osztották ki sokszor komikusán, de mindig idegenül hangzó nevéket a zsidóknak. Tán nem ismerik ennek a keresztelésnek a történetét? azt, hogy nagyrészt gunyból és lenézésből juttatták vezetéknevhez az akkor még csak keresztnévre hallgató zsidóságot?

A multkor meg is szidtam a doktort, a ki mosolyogva csak ennyit mondott:

— Bennünket orvosokat nem lehet ám könnyen rászédni. Önt megcsalja a gyomra asszonyom. Tisztára lehetetlenség, hogy önnek étvágya van. Látja, asszonyom, ez épp a baj . . .

Beláttam, hogy igaza van. Az éppen a betegségem, hogy nervóztásból uborkasalátára vágyakozom. Azóta még pontosabban betartom a fürdő szabályait. Legfőlebb néha a pázsittal itatom meg a Sprudel kellemetlen izü forrásvizét, de most már erről az idegességemről is leszoktam.

A sok séta és a gyakori hegymászás egészen fölfrissít. Hogy a gyaloglások után még mindig roppantul megéhezem, mindössze ez a hazug étvágy emlékeztet régi bajomra.

Különben egészen megváltozott a te kis feleséged. Sokat alszom, és mindig jókedvű vagyok. A kurhofban összebarátkoztam valamennyi szép asszonynyal. Ugy sajnálom szegénykéket: gyomorbajosak. De mit is keresnek akkor Karlsbadban?

Még egyszer kérlek, ne feledkezz meg az Engelhornokról.

Pá! Sokszor ölel

Cickád.

Két beteg asszony.

(Fürdő történet.)

Adva van egy szőke és egy barna asszony. A szőke idegbeteg, a barna gyomorbajos. Mindkettőnek közös házi orvosa van, a ki se nem szőke, se nem barna, ellenben szőrazokzott.

Igy esett meg vele, hogy a hónap elején, a mikor két betegnek fürdőt ajánlott, a két asszonyt *összecsérélte*. És a barna asszonyt gyomorbajával *Kaltenleutgebenbe*, és a szőke asszonyt beteg idegeivel *Karlsbad*-ba küldte . . .

I. A szőke asszony levele.

Karlsbad, június 6.

Kedves Öregem!

Küldj póstafordultával tíz darab batistiszsebkendőt, s hogy a monogrammok össze ne gyürődjenek, rakj közéjük egy pár Engelhornt. Azután ne felejtse el, hogy vasárnap a szobalánynak van kimenője, és nem a szakácsnénak, tehát egész kényelmesen otthon vacsorálhatsz.

Csak már én vacsorálhatnék egyszer újra otthon! Csak vége volna ennek a kiállhatatlan kúrának, a melynek unalmas, mindennap ismétlődő programja megöl-

Megyénk zsidósága a mi poliglott földglóbusunkon szebben nem tüntethetne igaz magyar hazafi volta mellett, és *szebben, méltóbban nem járulhatna ezredévi ünnepeinkhez, mint ha általános megmagyarosítandó név.*

Megyénk központjából, az ipolysági hitközségből kellene erre megindítani a mozgalmat, és kiterjeszteni az egész megyére.

Hitközségünk ez a dicséretes szép példája magával ragadná az ország összes zsidóságát, és megyénké volna a dicsőség, hogy ennek a jelentős szép mozgalomnak az első lökést megadta!

Innen—Onnan.

— Karcolatok. —

Gondolatok a „paktum“-ról.

A főispán és a megye tervez, — Bánffy végez.

A paktumnak, mint a jó hírek, szeretik — nyakát szegni.

A paktum olyan mint a párbaj, vagy mint a házasság, egy szükséges rossz.

Az ellenzék korán kezdte a képviselőválasztási mozgalmat és a jelekből ítélve — későn is végzi.

Ha feltesszük, hogy mindenki szívből örülne a paktum létrejvetelének, a kortesekre és választókra azonban azt még se alkalmazhatjuk.

Jó kemence mellett könnyű a telelés. Teli bugyillárral könnyű — nem paktálni.

II. A barna asszony naplója

junius 1.

Hajnali négy óraker Kneip-kura, s nyomban utána hideg duss. Istenkém, mivel érdemeltem én meg ezt a torturát! Egy hét óta mindennap megbűnhődöm az uram összes ifjúkori bűneiért. Három óraker, vagyis mikor odahaza legtöbbször lefeküdtünk, itt fölébresztenek bennünket legmélyebb, legédesebb hajnali álmunkból. És miért? Csakogy a pázsit harmatjában fürdünk. De mi szükségem van arra, hogy hajnali négy óraker a harmatos fűben sétáljak? Nem érnék-e rá erre a kis szórakozásra déli tizenkét óraker?

Vagy igaz, hisz gyomorhajos vagyok. Sohase hittem volna, hogy mostanában így gyógyítják a gyomorbajt. Mamának is ez a baja volt, nyáron őt is elküldték a doktorok fürdőre, de sohasem hallottam tőle, hogy hideg vízzel, masszázsszal, harmattal és villamossággal gyógyították volna. Anyit azonban én sem tagadhatok el, hogy van valami ebben a modern kurában. Tegnapelőtt a hideg zuhany után határozottan étvágyal költöttem el a reggelit.

— junius 5.

A szokás, minden a szokás! Tegnap meghültem, s a doktor megengedte, hogy ma későn keljek, és az első Kneip-fürdőt elmulasszam. Nem esett jól a hajnali alvás. Mégis csak frisebb vagyok egész

Jobb egy béke száz hadnál. Jobb egy paktum száz választásnál, de leginkább — a jelölteknek.

Szalka választókerületnek szálka a szemében a paktum.

Egy jó képviselő jelölt korán kezdi a költést és — későn hagyja abba.

Paktumot párt csak párttal és nem — családdal köthet.

Jó tehenet megveszik az ólban is, egy jó képviselőjelöltet megválasztanak, még ha be se teszi lábát a kerületbe.

Jobb az élő kutya a holt oroszlán-nál. Inkább vagyok paktumos képviselő, mint egy választáson megbukott jelölt.

Jobb a sűrű garas, mint a ritka forint — mondja a közmondás. A kortesek azonban választáskor azt tartják hogy jobb a sűrű forint, mint a ritka garas.

Jobb a juh bárányostul, jobb a kancsa csikóstul, jobb a tehén borjastul, jobb a tyuk csirkéstül, jobb a mandátum — paktumosan.

Többet ér egy rossz, sovány, csunya paktum, mint egy szép, tiszta, jó választás.

Mi egy paktum? A pártok között kifundálása annak, hogy miként lakják jól a kecske, hanem azért a káposzta is megmaradjon.

Három előtt hasznos kitérni: a terhes szeker, a részeg ember és az izága politikus előtt.

nap, ha olyankor kelek föl, mint rendszeren, három óraker. Nem értem, hogy tudok odahaza néha tizenegyig aludni!

Az esteli masszázis ismét helyreállított. Ha férjem sejténé, mi mindent ettem én meg ma vacsorára! Otthon akármily pompás menü került is asztalunkra, én csak a parféhez nyultam. Itt olyan izletes a legközségesebb frikandó. Mondhatom, bámulatos gyorsasággal gyógyulnak itt Kaltenleutgebenben a gyomorhajos asszonyok.

Ma megkérdeztem az egyik fürdővendéget, érez-e még valami fájdalmat a gyomrában?

— Nem is emlékszem, hogy valaha a gyomrom fájt volna — válaszolt az ismerősöm.

— junius 8.

Minden rendben van, de tán mégis egy kissé sokat kineznek bennünket a zuhanyokkal. Nem panaszképpen mondom, csak úgy, mint szerény véleményt. Ha én volnék Kaltenleutgeben fürdőorvosa, három héten köröszül én is hideg vízzel és Kneip kurával gyógyítanám a gyomorbajt, de azután békét hagynék a türelmes pácienseknek.

Nem érzek többé semmi fájdalmat, de nagyon jól esnek már egy kis lustálkodás. Hisz, ha meggondolom, voltaképpen semmi szükségöt sem érzem már annak, hogy kauesuk csövekből jeges vízzel fős-

Két lud, egy asszony, egész vásár. Nálunk egy-két ember egész — párt.

Kinek a pap, kinek a papné; de nekem — a lánya. Kinek a paktum, kinek a harc, de nekem — a mandátum.

Akasztság sem esik ingyen, hát még — képviselőválasztás.

Akkor higgy a képviselőjelölt programbeszédjének, mikor — szórt látsz a fogán.

Tót nem ember. Harmat nem eső. Kása nem étel. Bot nem fegyver. Paktum nem választás.

Bor és kenyér nélkül nem csak a szerelem, de a választók bizalma is meghül képviselőjük iránt.

Hogy meglesz a paktum „hiszi a pici!“ — mint a hogy a „Három Kázmér“-ban mondják.

Bajos is létrejönni, mikor az ellenzék sokat akar, a kormánypárt pedig — keveset ad.

Hét hurcolkodás — egy égés, és egy mandátum — hét égés.

Ki rózsát akar tépni, tövistől ne féljen. Ki elvekért küzd, harctól ne féljen.

Birtokot venni, vagy képviselőnek megválasztatni magát — egy költség.

Mikor a jelölt a szavazatokat veszi, mindég jusson eszébe, hogy ezek ára fejében de sok szép — ökröt lehetne venni.

kendjenek, azután vizes pokrócba pólyázzanak, s végül össze-vissza dörzsöljenek. A gyomrom hála istennek ép.

Különben nem is illenek, hogy így beszéljek. A helyett, hogy hálát éreznék Kaltenleutgeben iránt, a mely visszaadta egészségemet, főképpen pedig házi orvosom iránt, a ki olyan bölesen eselkedett, a mikor ideküldött . . .

A szórakozott doktor tehát elküldte a szőke asszonyt, a ki idegbajos, Karlsbadba, és a barna asszonyt, a ki gyomorbeteg, Kaltenleutgebenbe.

Es mindenekelőtt esodálatos dolog volna, ha mindakettő nem teljesen meggyógyulva érkeznék haza . . .

—a—l—

Ablak alatt.

Egyszer volt . . . Egy forró nyári délután a perzselő nap hevétől üzve siettünk kifelé a szabadba: ki messzire ebből a hétköznapi unalmas kis városból, hol az ember csak mérget és port nyelhet.

Mindenféle dolgokról beszélgettünk össze-vissza és így észrevétlenül eljutottunk az erdőbe, hol egy szép kis leánnyal találkoztunk.

— Ez Margit, mondja barátom messziről. — Margit? — kérdém mosolyogva, —

Pénzen a menyország is megvehető, hát még — egy mandátum.

*

Pénz megszedíti a parasztot — tartja a közmondással egy képviselőnk és nehogy ártson az a népek, nem igen hozza forgalomba választói között.

*

A képviselő jelöltek, midőn kerületeikbe utazgatnak, kísérőket, utitársakat szoktak magokkal vinni. Sose cipeljenek senkit magokkal! Azok csak arra jók, hogy a maguk érdekében korteskedjenek. Egyetlen és legjobb utitárs — a pénz.

*

A paktum egyelőre alszik mint a bunda, vagy ha úgy tetszik, mint a fakir.

*

A paktum olyan mint a patikus, akkor áll rosszul, mikor mások — jól vannak.

*

A mi paktumunkra de rá illik e közmondás: Mely ebnek veszett hírét költik, el kell annak vesznie.

FAGYOS SZENT.

A h é t r ő l.

— **A főispán-fogadó napja.** Horváth Béla főispán a közönség részére fogadónapul minden szerdai napot jelölte ki.

— **Személyi hírek.** Billot Fudox báró pozsonyi tartózkodásáról nyaralásra Dalmádra, birtokára érkezett. — Luka Pál orsz. képviselő családjával együtt a napokban kezdte meg nyaralását palásti birtokán.

Te különös vagy; mindenütt csak Margitot látod.

A közben a kis leány elhaladt mellettünk, és barátom nagy bosszuságára csakugyan nem ő volt.

Nem esodáltam egy cseppet se, hogy ő mindenki és mindenütt Margitot látja: az a barna kis lány esodálatosan kék szemével különb embereket is meg birt volna zavarni Edénél, csak azt nem tudtam, hogy miként ismerkedhetett meg vele. — Kíváncsiságomat nem birtam tovább türtöztetni, hanem megkérdeztem:

— Hogy ismerkedtél meg Margittal?

— No, azt a pár szóváltást még nem nagyon lehet ismeretségnek nevezni.

— Hát a séta? — kérdém tovább.

— A séta az úgy esett, hogy néhány hét előtt a hegy tulsó oldalában jártam, ahol az a sok ibolya van. Egy zöld bokor árnyékában két kedves kis lányt láttam. Az egyik ő volt, Margit, a másik nővére Gizike. — Gyönyörködve néztem a két kis angyalt, és szóba álltam velük.

Gizike igen közlékeny kis lány volt. Csak úgy hamarjában elmondta, hogy Margit a 4-ik ő pedig a 2-ik polgári leányiskolába jár. Elmondott még kedves szeretetreméltósággal sok mindent, míg Margit serényen ibolyát szedett.

Egyszerre felkiáltott:

— Szent Isten! vérzik az ujjam!

Ijedve futottunk oda Gizivel és láttuk,

— **Bérmálás.** Szobon Bolthizár József primási helynök szerdán végezte a bérmálást. A vasuti indóháznál nagyobb bandérium élén a község előjárósága s Luczenbacher Pál földbirtokos fogadták.

— **Életmentő.** Fülöp Lajos 14 éves nyomdásztanuló e hó 4-én Janák Pál 7 éves kis fiut, a mint fürdés közben már fuldokolva a víz alá merült, élete kockáztatásával kimentett a vízből. Ajánljuk a hatóság figyelmébe a körültekintőbb gondosságot.

— **Szülei gondatlanság.** Herczeg János megyei hajdu 5 éves kis fia felügyelet hiányában a szülők távollétében egy borszeszes üveghez jutott és azt felhajtotta. A gyermek összeégett belekkel vívdik a halállal.

— **Vizbefulás.** Állandó rovatot nyithatunk a fürdői évszak beköszöntével a vizbefulásoknak. Vasárnapon Szuszédka József szakállasi vasuti őr 12 éves fia fürdés közben az Ipoly vizébe fuladt.

— **Öngyilkosságok.** Szappanyos Lajos volt ipolysági pénzügyőri fővigyázó Nagysallón folyó hó 6-án szolgálati fogyerével szíven lőtte magát. Tettének okául gyógyíthatlan betegségét mondják. — Sedvi István kinest. bányász és Hegybánya községének tizedese május 29-én reggel 4 órakor, öngyilkossági szándékából a Miksa aknába dobta magát, anélkül hogy hirtelen véghezvitt végzetes tettében társai megakadályozhatták volna. Sedvi ki a hegybányai községi pénzek beszédésével volt megbizva, azok nagyobb részét elmulatta s három napig munkába sem járt. Már egy nappal előbb akarta magát felakasztani, de akkor tettének keresztülvitelében megakadályozták. Ötvegye és három gyermeke maradt utána. — Izrael Vilmos munkás május 28-án

hogy rózsás ujját csakugyan biborszínűre festette egy csep vör!

— Fáj? — kérdezte Gizike szomorúan. Nem szólt semmit, csak barna fürtös fejecskéjével intett igent.

— Én tudnék ellene egy orvosságot, — mondom.

— Mit? — kérdezték csaknem egyszerre.

— Hát majd megcsókolom, s úgy eláll a vérzés.

Margit nem tudta komolyan beszélek-e avagy tréfálok, de Gizike csak biztatta, hogy fogadjon szót.

— No jó, — mondja az ujját odatartva. Megcsókoltam, s mint megkönnyebült, vidám arcából láthattam, — csókom használt is.

Nemsokára ezután hazamentünk és első találkozásunk eredménye az lett, hogy nem tudta másnap a leckéjét, és — becsukták. — De most gyérünk vissza a városba, mert lassan négy óra lesz.

— És minek akarsz négykor otthon lenni, — kérdém.

— Hát találkozni szeretnék vele, mikor kijön az iskolából.

— No, ez már nyomós ok, — mondom, és elindultunk hazafelé.

Mintha kiszámítottuk volna éppen négy órára értünk oda. A kis lányok nagy lármával mentek hazafelé. Hogyne; hisz tavasz volt, és ilyenkor minden vidám, minden örül, hát még a lányok. a kik máskor se hallgathatnak.

főbe lőtte magát Bakabányán. Tettének oka ismeretlen.

— **Felkérettünk** a következő levél közlésére: „Tekintetes szerkesztőség! Azon rokonszenves fogadtatás, melyben a sajtó engem akkor részesített, midőn a budapesti posta és távirdaigazgatósági kerület vezetésével a múlt év nyarán egyelőre megbíztak, valamint a sajtónak irántam időközben tanúsított jóindulata kedves kötelességemmel teszi, hogy a tek. szerkesztőségnek őszinte és meleg köszönetemet fejezzem ki most, midőn Ő Felségétől nyert kinevezés alapján állásomban végleg megerősítettek. Tudom, hogy a hazafias magyar sajtónak mily érdemei vannak hazánk közgazdasága fellendülése és közművelődési viszonyainak előmozdítása körül. — A posta, táviró és távbeszélő szolgálat nemcsak általában hasonló célokra törekszik, hanem különösen e sajtóval napnap mellett karöltve fáradoz a hírek összegyűjtése és a sajtótermékek terjesztése után. — Miként eddig, úgy ezentul is komolyan törekedni fogok, hogy a budapesti posta távirda és távbeszélő szolgálat fokozatos tökéletesítése által egy általában a közgazdasági és közművelődési érdekek előmozdításához, mint különösen a sajtónak üdvös működéséhez magam részéről is minél hathatóbban hozzájáruljak. Kitűzött céloom megvalósítására tisztelettel kérem továbbra is a tek. szerkesztőség becses jóindulatát és támogatását. — Fogadja a tek. szerkesztőség kiváló nagyrabecsülésem kifejezését. Budapest 1896. május 28. D ü r r K á r o l y.

ARANY PORZÓ.

Valódi férj szembeszáll a közvéleménnyel. Valódi nő kitér előle.

*

Ámor nem szokott antiszimbriozni.

Egy ismerős lányt megkérdeztünk közülük:

— Kövesdy Margit kijött-e már?

— Margit? Be maradt zárva, mondá nevetve és elfutott.

Ede barátom dühös volt. Nagyon haragudott; talán az egész iskola-épületet szédszedi, ha tudta volna.

Bosszantó is az, mikor szegényt lányt ilyen gyönyörű délután tartják ott bezárva, és mikor csunya idő van, vagy eső esik, akkor meg otthonról nem mehet el. Igazán, valóságos börtönben folyik az élete.

Arra jártunk fel és alá az intézet előtt s oda néztünk mindég a Margit osztálya, azaz börtöne felé.

Azután megkerültük az iskolát, s Ede igen találekony fiu lévén, már arról kezdett nekem beszélni, hogy nem engedni, hogy a Margit kék szemei sirva töltsék el ezen gyönyörű délutánt, hanem ő megszökteti innen.

Egyszerre csak valaki az ablakhoz jött.

— Ki az, — kérdém barátomtól, mert messze voltunk s nem láthattam jól.

Ő jól megnézte és hevesen mondja: — Az Margit. — Látod már is meny nyire megviselte a bánat, hogy nem lehet künn a többi kis lányokkal, s míg azok odakint játszanak ő a földrajzot vagy a növénytant kénytelen tanulni.

Azután két ujjával csókokat kezdett inteni felé s félhangosan susogta:

— Margit . . . Margit . . .!

Közelebb mentünk és ekkor láttuk, hogy egy öreg, ősz nevelő az ablaknál pápaszemét törüli

NOVEMBER.

Alig hogy kopogtat a szíven, már be is nyit.

Asszony asszonyról nem mond, csak rösszát.

„Boldog szerelem“ paradox mondás; a szerelem néhány tulboldog pillanatát kivéve, mindig szenvedés.

A szerelem istene nem az a meztelen gyermek. Csupasznak, érzékinek teremtette a természet, de valami szemérmes tündér rádobta az ábrándos, ideális tisztelt palástját.

A nő aki lesüti a szemét keres valakit a lábánál.

Kicsoda volt bővebben felruházva a természet adományával és tökéletességével, mint Ádám. És egy asszony megalázta.

Ki volt erősebb Samsonnál? Egy nő megfosztotta erejétől.

Ki volt erényesebb Lóthnál? Egy asszony bünre csábitotta.

Ki volt valóságosabb Dávidnál? Egy asszony elvonta kötelességeitől.

Ki volt bölcsőbb Salamonnál? Egy asszony megcsalta.

Azt hisszük, hogy kiábrándultunk ideálunkból, voltaképpen pedig megtakult a lelünk.

Az asszonyok az ölelés után mégis csak a síráshoz értenek legjobban.

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetmény.

Egy négy lóerejű gőz gép a hozzávaló szereléssel együtt eladatik nyilvános árverésen, **B a r á t i b a n.** (Ipolyság közelében) folyó június hó 15-én

K o v á c s M i h á l y
tulajdonosnál.

Kikiáltási ár 800 frt.

398. 1896. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró-ság 2728. 1896. számú végzése által Weisz Hermann javára Weisz L. pót ellen 530 frt tőke ennek 1896. évi március hó 10 napjától számítandó 6 % kamatai és eddigi öss.e-

sen 33 frt 86 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le foglalt 406 frt 83 kr-ra becsült butorneműek, cséplő gépek, és bolti árukból álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 3096. 1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Dacsó-Keszin leendő eszközlésére 1896-ik év június hó 19-ik napjának dél előtt 9 órája határidőül tűzetik ki és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok — ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Ipolyságon, 1896-ik év május 23.

Baig Mór
kir. bir. végrehajtó.

1173 1896. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szelka Jánosné Simák Julia és társai végrehajtatóknak Biró István végrehajtást szenvedő elleni 40 frt, 46 frt 25 kr. 158 frt 88 kr. és 405 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Füzesgyarmat község területén fekvő a füzes-gyarmati 125. sz. tjkvben A I. 3. 10. 12. 22. 24. 27. sorsz. a. foglalt ingatlanból Biró Istvánt 1/2 részben illető jutalékra 409 frtban az ottani 377. sz. tjkvben Biró András és Biró István tulajdonául bejegyzett I. 1. 4. sorsz. ingatlanokra pedig 190 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Füzes-Gyarmat község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul iseladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 %-át vagyis 40 frt 90 kr. és 19 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ipolyság, 1896. március 14-én.
Kir. törv. telekkvi. hatóság.

Zubovich
kir. törvényszéki bíró.

516. 1896. tk. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyi minister 1894. évi november hó 19-én 45476 sz. a. elrendelte, hogy a vámosmikolai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatósághoz tartozó Szob község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban, a telekkönyvi bejegyzések helyesbitése fogantatosítassék.

E czélból a helyszini eljárás a nevezett községben 1896. évi július hó 13-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. mindazok a kik a telekjegyzőkönyben elő forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. mindazok, a kik valamely ingatlanshoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15. 18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9.§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illelkelengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert elen esetben a bélyegmentesség kedvezményeitől elesnek.

Kir járás bíróság mint telekkönyvi hatóság Vámos-mikolán 1896. június hó 4-én.

1-3

Markovich Jenő
kir. jbiró.